

IV.

OPISANIE NOWYCH GATUNKÓW Błonkoskrzydłych (Hymenoptera).

Między naukami przyrodzonymi niepoślednie miejsce zajmuje dzisiaj entomologia.

Niema państwa, niema narodu, któreby nie miały swych towarzystw i swęj literatury entomologicznej.

Cel téj nauki nie ogranicza się tylko na zbieraniu mniej lub więcej bogatych kolekcyj; ważniejszymi są zastosowania téj nauki, np. rozpoznawanie pożytecznych i szkodliwych owadów w różnych okresach rozwoju ich życia. Mając należycie opracowaną część systematyczną nauki, można ją korzystnie i ściśle stosować do praktyki.

W naszym tylko kraju entomologia jest zaniedbaną; nie mamy ani towarzystw, ani prac czysto entomologicznych, nie mamy nawet opracowanej nomenklatury, tego narzędzia do uprawiania nauki.

Napisanie dzieła obejmującego w sobie całkowitą entomologię, chociażby dla użytku pewnej miejscowości, jak to robili uczeni przeszłego wieku, np. Fabricius, przy dzisiejszym rozwoju nauki dla jednego człowieka jest niemożliwym.

Opracowanie monografii jednéj rodziny w oddzielnéj grupie wymaga kilkoletniej pracy i mozolnego zgromadzenia materyałów, które corocznie rosną z nowych podróży i ściślejszych badań.

Napisanie dobrego podręcznika entomologii dla użytku naszego kraju mogłoby być tylko wykonaném przez towarzystwo, złożone z osób specjalnie zajmujących się oddzielnymi grupami owadów.

Od lat przeszło dwudziestu zajmuję się wyłącznie oddziałem owadów znanych pod nazwiskiem Błonkoskrzydłych (Hymenoptera).

W przeciągu tego czasu miałem możność opisania wielu nowych gatunków i wydania kilku monografij; prace te publikowałem zwykle w języku francuzkim.

Książę T. Lubomirski podał myśl, abym opublikował coś i w języku ojczystym. Nie mając obecnie innych materyałów, prócz kilkunastu nowych, bardzo rzadkich owadów, po większej części azyatyckich, oczekujących opisania i zamieszczenia w zagranicznych pamiętnikach, spełniam myśl księcia T. Lubomirskiego i owady powyższe, jako dalszy ciąg mych zwykłych prac, opisuję po polsku.

Wiem że praca moja w kraju długo pozostać może bez zastosowania, lecz nie tracę nadziei że z czasem i entomologia znajdzie swych zwolenników, a wtenczas i mój artykuł nie będzie bez użytku.

Przy opisywaniach niemałe trudności sprawiła mi nomenklatura; uważam więc sobie za obowiązek przytoczyć tu znaczenia terminów łacińskich używanych zwykle w entomologii, tak, jak ich użyłem w języku polskim przy moich opisach:

Antennae — rożki, clypeus — przyłbica, labrum — warga górna, maxilla — szczeka, palpi — głaszczki, mandibula — żuwaczka, thorax — tułów, abdomen — odwłok, segmentum — pierścień, sarothrum — szczotka tylniej nogi w rodzaju Anthophora, tarsus — stopka, składa się ona z pięciu stawów, pierwszy staw najdłuższy ma swe szczegółowe nazwisko: metatarsus; na końcu tego pierwszego stawu stopki bywa często dodatek złożony z krótkich włosków, mający kształt płaskiego szorstkiego pędzelka, nazywa się téż pędzelkiem (penicillum); scopa — szczotka podbrzuszna. Tak sarothrum jako i scopa służą owadowi dla zbierania pyłku z kwiatów.

Opisanie każdego gatunku poprzedza dosyć obszerna dyagnoza łacińska. Użycie łacińskich dyagnoz jest zwykle przyjętém w podobnego rodzaju pracach, aby przedmiot opisywany zrobić dostępnym i dla osób nieposiadających języka, w którym wychodzi praca.

Spodziewam się przeto że i mój artykułek będzie łatwo zrozumiałym i dla uczonych obcych narodowości.

O. Radoszkowski.

8 Maja 1881 r.

Warszawa.

1) Słowo wprowadzone w użycie przez profesora A. Waga.

1. ANTHOPHORA FADDEI.

Nigra; clypeo dense punctato linea elevata longitudinali, labro rugoso; capite, thorace antice subalis albo-villosis, abdominis segmentis quatuor anticis niveo-fasciatis, fasciis omnibus latissime interruptis, pedibus nigro hirsutis.

Alis fortiter fumatis. Femina. Long. 16 mill.

Afinis *A. lepida* Evers., *A. albo-maculata* Rad., *A. Semperi* Moravt. Pichpek.

Pokrywa czarna. Przyłbica (clypeus) gęsto punktowana z podłużną wypukłą linią; górna warga (labro) pomarszczona. Głowa, przód górnej części tułowa i boki jego pod skrzydłami pokryte długimi białymi włoskami. Każdy z czterech pierścieni odwłoka ozdobiony szerokim pasem ze ściśle skupionych włosków śnieżno białych, paski te są rozerwane w pośrodku, najmocniej na pierwszym, najslabiej na pierścieniu ostatnim. Nogi pokryte włoskami długimi koloru czarnego.

Skrzydła mocno przydymione.

Samica ta bardzo bliska gatunków *A. lepida* Evers., *A. albo-maculata* Rad., *A. Semperi* Moravt., łatwo się od nich odróżnia tém, iż ostatni pierścień jej odwłoka jest zupełnie czarny bez plam, jak również tylne nogi i ich szczytka.

2. ANTHOPHORA INDICA.

Nigra; clypeo labroque eburneis nigro-maculatis, mandibulis eburneo maculatis; abdominis segmentis 1—5 utrinque niveo-maculatis, pedibus nigro-hirsutis.

Alis fortiter fumatis. Mas. Long. 13 mill.

India.

Pokrywa czarna. Przyłbica i górna warga koloru słoniowej kości; na pierwszej znajdują się plamy czarne kształtu litery V odwróconej, na wierzchniej krawędzi ostatniej prążek koloru czarnego z takimiż kropkami z każdej strony. Każda żuwaczka ma po plamie koloru słoniowej kości.

Pięć pierwszych pierścieni odwłoka po każdej swjej stronie są ozdobione plamami śnieżnymi, z nich plamy na czwartym pierścieniu są najszersze. Nogi pokryte czarnymi włoskami.

Skrzydła ciemne.

Gdyby opisany samiec pochodził z téj samej miejscowości co samica *A. Faddei*, tobym go odniósł do tego gatunku.

Samica ta pochodzi z północnej części Indyj.

3. ANTHOPHORA HIMALAJENSIS.

Nigra. Antennis clypeoque rufescentibus rugosis, linea elevata longitudinali, labro ochraceo, capite thoraceque rufo-villosis; abdomi-

nis segmentis 1—2, rufescete-pilosis, pedibus spadiceis rufo-hirsutis, pedes postici nigro-hirsuti, sarothrum fulvescens.

Alae lutescentes. Femina. Long. 15 mill.
Himalaja,

Pokrywa czarna. Przyłbica pomarszczona z podłużną wypukłą linią koloru rudego; tegoż koloru i rożki (antennae); wargę górną koloru żółtj ochry. Głowa i cały prawie tułów pokryte czerwono rudemi włoskami. Dwa pierwsze pierścienie odwłoka całkowicie pokryte gęstemi cienkimi i jakby przyklejonemi do powierzchni włoskami koloru rudawego; pozostałe pierścienie czarne ubogo pokryte czarnymi włoskami. Dwie pary przednich nóg rude, ostatnia para ze spodu ciemna, z wierzchu pokryta włoskami żółtawemi, takiegoż koloru i szczotka ostatniej tylnj pary nóg.

* Skrzydła przezroczyste koloru żółtawego, najmocniejszego przy nasadzie.

Ta samica pochodzi z Himalaja,

4. ANTHOPHORA NUDA.

Nigra. Clypeo stramineo, nigro maculato; antennis subtus cin namomeis, labro stramineo-villoso, thorace lutescente-villoso; abdominis segmentis 1—2 nudis luteo ferrugineis, omnibus stramineo-fasciatis, pedes ochracei lutescente villosi.

Alis subfuscis. Femina. Long. 14 mill.
Himalaja.

Pokrywa czarna. Przyłbica koloru blado słomiastego z dwiema czarnymi plamami; wargę górną koloru słomiastego, pokrytą również jak i przyłbica długimi włoskami koloru rudego.

Grzbiet tułowa pokryty włoskami koloru żółto rudego. Odwłok prawie goły; dwa pierwsze jego pierścienie są koloru żółto rdzawego następne czarne. Dolny brzeg każdego z czterech pierwszych pierścieni ozdobiony wązką obwódką złożoną z krótkich włosków koloru blado słomiastego. Brzegi podbrzusznjch pierścieni opatrzone rzęsami brudno żółtymi. Nogi żółtawe pokryte żółto rudemi włosami, jak również i szczotka ostatniej pary,

Skrzydła przydymione.

Pochodzi z gór Himalaja,

5. ANTHOPHORA ALTAICA.

Nigra. Capite pallido, thorace pectore segmentoque primo abdominali ochraceo villosis; abdomine nudo opaco, ventre griseo ciliato; pedibus sarothroque fulvescente villosis, penicillo atro.

Alis subhyalinis. Femina. Long. 15 mill.

Altai.

Pokrywa czarna. Przyłbica i górna wargę pomarszczone i pokryte długimi biało żółtawymi włoskami. Wierzch tułowa i jego

boki gęsto pokryte włoskami długimi koloru żółtj ochry; takież włoskami pokryty i pierwszy pierścień odwłoka, pozostałe jego części gołe, czarne, oprócz końca, który pokrywa szarawy puszek. Brzuch ozdobiony rzęsami z długich szarawych włosów. Nogi czarne pokryte w części brudno żółtawemi włoskami; szczotka tylnych nóg złożona z żółto rudawych włosków z wyjątkiem pędzelka (penicillum) koloru czarnego.

Skrzydła przydymione.

Egzemplarz ten pochodzi z Altaju.

6. ANTHOPHORA LUCKNOVIENSIS.

Nigra. Occipite, thorace supra griseo-fulvescenti villosis, subtus griseo-villosis; segmentis margine apicali niveo fasciatis.

Alis hyalinis.

Femina. Mandibulis, labro clypeoque eburneis, clypeo macula subquadrata nigra notato, atennis subtus ferrugineis, sarothro metatarso exparte albidis. Long. 11 mill.

Mas. Scapus anticus, labro clypeoque eburneis immaculatis, pedes niveo-villosi, articulis primo quintoque tarsorum intermediorum nigro penicillatis. Long. 8 mill.

Lucknow.

Samica. Pokrywa czarna. Głowa i tułów pokryte włoskami szaro żółtawego koloru, spód tułowa czyli piersi białawemi. Przyłbica, wargą górną i żuwaczki żółto słomianego koloru; na przyłbicy dwie plamy kwadratowe czarne; rożki oprócz podstawy rude.

Odwłok czarny matowy, na każdym końcu czterech pierwszych pierścieni ma pręgę z białych krótkich włosów; ostatni piąty pierścień całkowicie pokryty białemi włoskami, szczotka ostatniej pary nóg biaława. Skrzydła przezrocyste.

Samiec podobny, różni się tylko tém, że podstawa rożków, wargą górną i przyłbica bez plam są koloru kości słoniowej, oprócz tego pierwszy i piąty członki stopki średniej pary nóg ozdobione szerokim płaskim pędzelkiem, złożonym z czarnych prostych włosków.

Gatunek ten pochodzi z Indyj z okolic Luknowa.

7. HABROPODA MONTANA.

Nigra. Capite thoraceque griseo-villosis, supra griseo-lutescente; labro eburneo, antennis rufo-maculatis, abdomine ferrugineo-fasciato. Alis subfuscis.

Femina. Sarothrum rufo, metatarso posteriori nigro-villosis. Long. 13½ mill.

Mas. Tibiis anterioribus fortiter albido-ciliatis, metatarso posteriori dente auriculato terminato. Long. 12 mill.

Himalaja.

Samica. Pokrywa czarna. Głowa i pierś pokryte szaremi, grzbiet tułowa żółtawymi włoskami. Przyłbica z białą plamą. Brzegi wszystkich pierścieni odwłoka ozdobione szerokimi pręgami z włosków koloru rudego. Nogi wogóle pokryte szaro żółtymi włoskami; szczotka ostatniej pary nóg ruda.

Skrzydła przydymione.

Samiec podobny do samki różni się od niej tém, że trzy pierwsze stawy rożków mają plamki rude; stopki pokryte czarnymi włoskami, a wewnętrzna strona pierwszego stawu stopki ostatniej pary nóg kończy się zębem szerokim, wklęsłym, podobnym do łyżki.

Pochodzi z gór Himalaja.

8. OSMIA EUCHREIFORMIS.

Nigra, dense punctata; capite thoraceque albido-griseo hirsutis; abdomine pedibusque ex parte albido-pilosis; segmento primo ventrali dente acuto armato; margine anali euchreiformi dentato, subtus unidentato.

Alis subfuscis. Mas. Long. $8\frac{1}{2}$ mill.

Caucasus.

abdomen e latere.

segmentum 6-o inferne.

segmentum 6-o superne.

Pokrywa czarna drobno i bardzo gęsto punktowana. Przyłbica i tułów pokryte białymi włoskami. Pierwszy pierścień odwłoka i obie strony następnych pierścieni skąpo ozdobione białymi włoskami. Na środku pierwszego pierścienia brzuszego znajduje się ząb długi formy gwoźdźcia; brzeg szóstego pierścienia brzuszego ma kształt zębatej piły, tej samej formy, którą odznacza się rodzaj *Euchreus* w grupie *Chryside*. Siódmy pierścień jest w kształcie trójkątnego zęba. Nogi czarne; stopki ich pokryte białawymi włoskami. Skrzydła prawie przezroczyste.

Samica tego gatunku nie jest znaną. Samiec złapany na Kaukazie w okolicach Eczmiadzina.

9. OSMIA CROCEIVENTRIS.

Capite thoraceque nigris, lutescente-hirsutis; abdomine rufo-luteo, lutescente-piloso et fasciato; lana ventrali pallida, tegulo pedibusque rufo-luteis. Alis lutescente hyalinis. Femina. Long. 10 mill. Tachkendt.

Czarna pokrywa głowy i tułów są pokryte blado żółtymi włoskami. Przyłbica drobno punktowana z brzegiem prosto przyciętym. Żuwaczki dwuzębowe. Rożki ciemno-rude. Odwłok żółto szafranowego koloru, drobno punktowany; brzeg dolny każdego z pierścieni ozdobiony paskiem z włosków światło żółtego koloru. Szczotka podbrzuszną żółta, Nogi rude. Skrzydła całkowicie przezroczyste Samica.

Egzemplarz ten złapany w okolicach Taszkentu.

10. *MEGACHILE LONGI-PALPIS.*

Magna nigra. Mandibulis tridentatis margineque interno medio dente armatis; clypeo emarginato, in medio dente armato; palpis maxillaribus longissimis ($\frac{1}{3}$ partem maxillae aequantibus), villosis, pilis ex parte serratis; femoribus brunneo ferrugineis, scopa nigra.

Alis lutescentibus. Femina. Long. 26 mill.

Sikkim, Philipinae.

Pokrywa czarna. Żuwaczki długie, trochę wygięte na końcu, trójzębne, na wewnętrznej ich stronie bliżej do osady znajduje się odosobniony ząb czwarty.

Mandibulae.

Przyłbica ma brzeg słabo wycięty i w środku uzbrojony nieco podniesionym zębem. Głaszczki szczękowe bardzo długie, wyrównywające $\frac{1}{3}$ części całkowitej długości szczęki; głaszczki te gęsto pokryte długimi włoskami poczęści pierzastymi.

Głowa, tułów i odwłok pokryte w części włoskami czarnymi. Szczotka podbrzuszną czarna. Uda nóg brunatno czerwonawe, reszta nóg czarna pokryta czarnymi włoskami.

Skrzydła żółtawo przezroczyste, przydymione na końcu.

Samica pochodzi z Sikkimu i wysp Filipińskich. Samiec mi nieznan.

11. *MEGACHILE SIKKIMI.*

Nigra. Mandibulis quadridentatis, clypeo rugoso margine recto; palpis maxillaribus longiusculis ($\frac{1}{6}$ partem maxillae aequantibus) subvillosis; capite, thorace, segmento primo abdominali pedibusque nigro-villosis, segmento 2—5 rufo-pilosis, scopa rufa.

Alis fulvescentibus, apice brunnescentibus. Femina. Long. 19 mill.

Sikkim.

Pokrywa czarna. Żuwaczki czterozębate, z nich dwa pierwsze zęby ostre, dwa ostatnie tępe. Przyłbica pomarszczona, jej brzeg prosty. Głaszczki szczękowe dosyć długie, albowiem stanowią $\frac{1}{6}$ część całkowitej długości szczęki; głaszczki niezbyt gęsto porośnięte są dłu-

giemi włoskami. Głowa, tułów i pierwszy pierścień odwłoka pokryte czarnymi włoskami; chociaż między nimi na tylnej części tułowa i pierwszym pierścieniu można dostrzedz nieco włosków koloru brunatno rudego. Dalsze cztery pierścienie i koniec odwłoka są gęsto pokryte długimi leżącymi włoskami koloru rudego. Szczotka podbrzusna czerwono-ruda. Nogi czarne.

Skrzydła żółtawo przezroczyste, na końcach mocno przydymione.

Samica ta pochodząca z Sikkimu jest podobną do dwóch gatunków *M. mystacea* F. i *M. bombiformis*.

12. MEGACHILE FELDERI.

Magna, nigra. Mandibulis tridentatis margine interno medio dente armatis; clypeo emarginato in medio dente armato; palpis maxillaribus longissimis ($\frac{1}{3}$ partem maxillae aequantibus), villosis; capite, thorace abdominisque segmento primo toto, secundo fuscia apicali anguste rufo-villosis; scopa nigra. Alis lutescentibus violaceo micantibus. Femina. Long. 24 mill.

Sikkim.

Pokrywa czarna. Żuwaczki dosyć długie, na końcu trójzębne, na wewnętrznej stronie znajduje się czwarty odosobniony ząb. Brzeg przyłbicy prawie prosty, w środku uzbrojony mocno podniesionym zębem. Głaszczki szczękowe bardzo długie, albowiem ich długość stanowi trzecią część całej długości szczęki; głaszczki te gęsto pokryte długimi włoskami. Głowa pokryta czarnymi, tułów rudymi jedwabistymi włoskami. Pierwszy pierścień odwłoka pokryty całkowicie, na brzegu pierścienia drugiego wązka obrączka złożona z włosów koloru rudego; na brzegach pozostałych pierścieni znajdują się obrączki z włosów czarnych. Szczotka podbrzusna czarna. Nogi pokryte czarnymi włosami.

Skrzydła chociaż są żółto przezroczyste, lecz mają nalot metaliczno fioletowy; ich naramienniki rude.

Sikkim.

13. MEGACHILE LICHTENSTEINI.

Nigra. Clypeo margine recto, mandibulis submagnis, apicę bidentatis; capite, thorace primoque segmento abdominali aurato-villosis, abdomine rufo castaneo piloso, fasciis segmenti 2—4 anoque toto scopa ventrali auratis. Alis hyalinis, apicę fumatis. Femina. Long. 15 mill.

Himalaja.

Pokrywa czarna. Przyłbica drobno punktowana, o brzegu prostym. Żuwaczki mocne, szerokie, na końcu dwuzębne. Głowa, tułów i pierścień pierwszy odwłoka pokryte włoskami złocisto żółtymi; pozostała część odwłoka włoskami krótkimi, leżącymi, rudobrunatnymi. Na brzegach pierścieni drugiego, trzeciego i czwartego

paski utworzone przez włoski długie złocisto żółte. Szczotka podbrzuszną ruda. Nogi brązowe, stopki ich ozdobione włoskami rudo złocistymi. Skrzydła przezroczyste z brzegami przydymionymi.

Samica pochodzi z gór Himalaja.

14. MEGACHILE GRIBODEL.

Nigra. Clypeo rugoso, apice subrotundó, mandibulis quadridentatis, dente tertio lato obtuso, fronte (occipite) alba, thorace griseo-villoso, abdomine conico rufo-fasciato, fasciis latis, scopa lata. Alis hyalinis apice fumatis. Femina. Long. 15 mill. Similis *M. abdominali*. Sikkim.

Pokrywa czarna. Przyłbica pomarszczona, brzeg jej okrągławy. Żuwaczki mocne, szerokie, czterozębne, dwa zęby przednie ostre, trzeci tępy szeroki, czwarty kończy się pod rozwartym kątem. Prządki głowy pokryte białawymi włoskami. Większa część tułowa pokryta szaro rudymi włoskami, mocniejszego koloru na grzbiecie.

Mandibulae.

Odwłok formy stożkowej pokryty krótkimi leżącymi włoskami brązowo żółtymi; brzeg każdego pierścienia opatrzone dosyć szerokim paskiem złożonym z włosków złocisto żółtego koloru; koniec odwłoka (anus) czarny, do połowy pokryty białawymi włoskami. Szczotka podbrzuszną białą srebrzystą. Nogi czarne, rzadko pokryte białawymi włoskami; zewnętrzna strona stópki tylnych nóg ozdobiona złocisto żółtymi włoskami.

Skrzydła przezroczyste, na końcu mocno przydymione.

Samica ta pochodzi z gór Himalaja, podobna napozór do *M. abdominalis*.

15. MEGACHILE GRISEO-PICTA.

Nigra. Clypeo punctato, mandibulis quadridentatis, dente tertio obtuso; capite thoraceque rufescentibus, metathorace albido villosa, segmentis abdominalibus primis utrinque albido notatis. Alis hyalinis apice fortiter fumatis violaceo micantibus.

Femina. Scopa albida. Long. 12 mill.

Mas. Segmento sexto abdominali albido piloso, apice crenato. Long. 9 mill. Sikkim.

Pokrywa czarna, drobno punktowana. Przyłbica błyszcząca drobno punktowana, o brzegu prawie prostym. Żuwaczki szerokie, mocne, czterozębne, z nich ząb trzeci szeroki i tępy. Przednia część głowy i grzbiet tułowa pokryte rudymi włoskami; tylna część, boki i spód tułowa pokryte włoskami białawymi. Z każdej strony pierwszego pierścienia odwłoka znajduje się po pęczku koloru białego, zresztą cały odwłok nagi, z wyjątkiem końca pokrytego włoskami czarnymi. Szczotka podbrzuszną białą. Nogi pokryte słabo włoskami białawymi.

Skrzydła przezroczyste, końce ich mocno przydymione z nalo-tem metaliczno fioletowym. Samica.

Samiec podobny do swojej samicy odznacza się jednakże tém, iż tułów słabo pokryty białawymi włoskami, a koniec każdego pierścienia ma wąziutki pasek z białych włosków; szósty zaś pierścień gęsto pokryty srebrzystymi włoskami, a brzeg jego drobno i nierówno piłkowany. Podbrzuszne pierścienie opatrzone rzadkimi rżęsami.

Skrzydła przezroczyste, ich końce słabo przydymione.

Nadesłany z Sikkimu.

16. *MEGACHILE FULVO-FASCIATA.*

Nigra. Mandibulis quadridentatis, dente tertio quartoque lato obtusis; capite, thorace segmentoque primo abdominali rufo-villosis; segmento secundo fascia tota, tertio interrupta rufa, ceteris nigropilosis, scopa albida.

Alis hyalinis, apice subfuscis, tegulae rufae. Femina. Long. 10 mill.

Sikkim.

Pokrywa czarna. Żuwaczki czterozębne, dwa przednie zęby ostre. Głowa całkowicie i górna część tułowa gęsto pokryte złocisto rudemi włoskami. Odwłok goły; pierwszy jego pierścień pokryty całkowicie złocisto rudawymi włoskami; na brzegu drugiego pierścienia wążka całkowita opaska, na brzegach trzeciego i czwartego pierścienia podobne opaski, lecz rozerwane w pośrodku, złożone z włosków żółto złocistego koloru. Szczotki podbrzusznój część tylna składa się z biało srebrzystych, a część przednia z czarnych włosków. Nogi czarne, stopki ich pokryte złocistymi włoskami.

Skrzydła przezroczyste, brzegi przydymione, a naramienniki rude. Samica ta pochodzi z Sikkimu.

17. *LITHURGUS UNIFASCIATUS.*

Nigra nitida. Fronte inermi, mandibulis apice bidentatis; capite, thorace, segmento primo abdominali albo-villosis; scopa rufa.

Alis hyalinis, apice brunneis. Femina. Long. 12 mill.

Java.

Pokrywa czarna, błyszcząca, drobno punktowana. Przyłbica bez żadnego śladu rogu, którym zwykle ten rodzaj się odznacza. Żuwaczki dosyć szerokie, na końcu dwuzębate.

Głowa, tułów i pierwszy pierścień odwłoka pokryte długimi białymi włoskami; reszta odwłoka naga. Szczotka podbrzuszna ruda. Nogi pokryte białawymi, wewnętrzna część stopek rudemi włoskami.

Skrzydła przezroczyste z końcami mocno przydymionemi.

Pochodzi z wyspy Jawy.